

УСЛАВИМО МОЛОДИХ ЖЕНЦІВ

Умови конкурсу газети «Молодий комунар» на приз «Кращому молодому женцю Кіровоградщини»

Наливається, набирає сили колос. Пройде небагато часу, і нива вивониться гулом моторів комбайнів — розпочнеться жнива. Для молодих комбайнерів нашого степового краю це буде восьмий сезон, коли вони виборюватимуть перехідний приз газети «Молодий комунар» «Кращому молодому женцю Кіровоградщини».

В дев'ятій п'ятирічці володарями вимпелу були Борис Сметана і Григорій Назаренко (колгосп імені ХХІ з'їзду КПРС Бобринецького району), Володимир Коваленко з колгоспу «Заповіт Ілліча» Олександрійського району. Минулого року володар призів Володимир Коваленко скосив зернові на площі 237 гектарів і намолотив 9300 центнерів зерна. За гідний внесок у виконання планів п'ятирічки він був нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора.

З особливим піднесенням, прагнучи гідно відзначити свято 50-річчя присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна, готуються молоді комбайнери до жнив четвертого, визначального року п'ятирічки. Як програму конкретних дій сприйняли вони Звернення Центрального Комітету КПРС до партії, до радянського народу. Їх відповідь на заклик закріпити успіхи, досягнуті минулого року, — це напружені зустрічні плани.

На комсомольських зборах молодь і комсомольці обговорюють постанову Центрального Комітету КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про заходи по забезпеченню збирання врожаю і заготівель сільськогосподарських продуктів у 1974 році», радяться, беруть зобов'язання провести косовицю ранніх зернових за десять робочих днів.

Володарем вимпелу стане комбайнер ліком до 35 років, який покаже найкращі результати на збиранні ранніх зернових: під час косовиці скосить зернові на найбільшій площі, намолотить найбільше зерна. При підбитті підсумків конкурсу враховуватимуться також показники, яких комбайнери досягнуть за десять робочих днів (у різних господарствах на зернові комбайни припадають неоднакові площі і цей пункт умов зрівняє шанси учасників конкурсу). До уваги береться обладнання комбайнів пристроями та устаткуваннями, що створюють заслон втратам зерна, підготовка та експлуатація техніки на жнивях.

Переможець конкурсу серед молодих комбайнерів буде нагороджений перехідним червоним вимпелом газети «Молодий комунар» та пам'ятним призом.

Газета друкуватиме під час жнив щонайменше десять прізвищ кращих молодих механізаторів.

Молоді комбайнери Кіровоградщини Включайтесь в змагання!

На фото: перехідний червоний вимпел «Кращому молодому женцю Кіровоградщини».

Починаємо огляд культурно-масової та спортивної роботи з підлітками за місцем проживання

НА «МАЛОМУ СТАДІОНІ»

У дворі всі дивувались: семикласник Льоня Ч. завжди був прикладом для інших, а це раптом «зіпсувався» — вчора полів на вишку, в деадропарку розчахнув осокору, сьогодні сплыв піском в обличчя малому. Сусіди занепокоїлись:

— Хіба ви, Олено Карвіно, не можете йому дати ради? — нарікали на матір.

— Я що послала його на той став? Я на роботі була, а в Льоні — канікули... В табір пошлемо його аж в серпні...

І хто зна, до якого «рекорду» дійшов би хлопець з однопітками, якби біля будинку не з'явився старшокласник СШ № 13.

— Завтра на малому стадіоні — футбол. Переказали, щоб і ви всі прийшли. Створюються нові секції. Хто хоче в ансамбль записатись, теж приходьте...

«Малі стадіон» — це спортивний комплекс житлово-експлуатаційної контори № 3. Тут же невеличкий будинок, де збираються юні музиканти, книголюби, шахісти. Інструктор-вихователь Раїса Овчаренко прагне вивчити інтереси всіх підлітків мікрорайону. Одних поклікала в секцію футболістів, інших збирає на гандбольному майданчику. З усіма разом — туристський похід, відвідини кінотеатру «Вогник». За кошти ЖЕКУ закупила музичні інструменти, — тепер вже й інструментальний ансамбль буде свій. Допомагають Раїсі старшокласники та вчителі СШ № 9 і 13.

А в ЖЕК № 6 Дмитро Бадіян організував клуби за інтересами, технічні гуртки. Цікаво проводять своє дозвілля підлітки, які відвідують гуртки та секції в ЖЕК № 4...

Та не всюди можна спостерігати подібне. Інструктор-методист міського житлоуправління Р. Крендель, плануючи культурно-масову та спортивну роботу на літо, передбачив чимало: туристські походи, поїздки в Київ і Одесу, Умань і Світловодськ, спортивні поєдинки на приз клубів «Шкрявний м'яч», «Веселі старті». Ось вже вийшли на зелене поле стадіону юні футболісти, помірялися майстерністю більше 90 легкоатлетів. Та якби активістам з мікрорайонів допомогли ще й підшефні комсомольські організації, країні самодіяльні митці, участь підлітків в таких заходах була б помітнішою.

Остеронь нієї справи і обидва райкоми комсомолу міста. В школах, скажімо, не встигли учні весною скласти нормативи комплексу ГНО з плавання. То чому б не організувати підлітків в мікрорайонах і повести до плавальних басейнів. Немає й досвідчених інструкторів, які б навчили дітей плаванню.

Особливо помітні такі хибні в роботі з дітьми та підлітками в ЖК комбінату «Кіровоградважбуд», житло-побутовому відділі заводу «Червона зірка». Тут відпочинок дітей і підлітків пушено на самоплив.

Непогана ініціатива активістів з ЖЕК № 3 — навчити хлоп'ят гри на гітарі. Але тут будь-кому цієї справи не доручили. Потрібний і хороший музикант, і досвідчений педагог.

ЦК ВЛКСМ, надаючи виключно важливого значення участі комсомольських організацій у виконанні постанови ЦК КПРС «Про заходи по дальшому поліпшенню організації відпочинку піонерів і школярів», зобов'язав комітети комсомолу постійно поліпшувати ідейно-політичну роботу з піонерами і школярами, посилити комсомольську турботу про фізичний розвиток і здоров'я дітей, організувати за місцем проживання масове складання нормативів комплексу ГНО.

Чому б, скажімо, не оголосити конкурс на кращий спортивний майданчик за місцем проживання? Переможців можна було б визначити кількістю змагань, масовістю і майстерністю спортсменів, роллю підшефної комсомольської організації.

Почне, наприклад, працювати в мікрорайоні клуб «Нептун». Там зберуться юні моряки і ті, хто хоче навчитись плаванню.

В такому ж руслі можна повести культурно-масову роботу з підлітками.

Менше буде в нас «важких» дітей, якщо їх порадинок стає молодий музикант чи мистецтвознавець, філателіст.

Семикласник Льоня Ч. вже не ламає осокору. Бо його покликали на розмову про воїнів-вестраїнів, які живуть на його вулиці.

Отже, є добрий початок. Тепер — слово за іншими комсомольськими активістами Кіровограда. Особливо тепер, коли в підлітків багато вільного часу, їм треба запропонувати змістові дозвілля.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Рік видання XV
№ 75 (1867).

ЧЕТВЕР, 20 червня 1974 року

Ціна 2 коп.

МИ ВДЯЧНІ ПАРТІЇ, ВІТЧИЗНІ!

З НАТХНЕННЯМ

Це було справді велике свято — вибори до Верховної Ради СРСР. І нині в нас радісно на серці. Пам'ятаємо слова Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва, які він сказав минулої п'ятниці перед виборцями Бауманського виборчого округу м. Москви: «Справа тепер в тому, щоб гідно завершити 1974 рік і п'ятирічку в цілому. І будівельники відповідають: ми це зробимо!»

Наша бригада нині працює на будівництві комбінату «Ремпобуттехніка». Кожен день — діловий, напружений. І настрій в комсомольців відмінний. За дві зміни виконуємо триденне завдання. Ми голосували за мир і щастя, за розквіт Батьківщини. І тільки своєю натхненною працею ми зможемо зробити її ще багатшою.

А. БАБИЧ,

бригадир комсомольсько-молодіжної бригади мулярів комбінату «Кіровоградважбуд».

ВЕЛИКА ВПЕВНЕНІСТЬ

Завершилась важлива кампанія — вибори до Верховної Ради СРСР. Проникаєшся почуттям великої гордості, що в Раду Національностей Верховної Ради СРСР обрано нашого земляка, знатного механізатора країни Олександра Васильовича Гіталова.

Приємно і радісно було брати в руки бюлетень, куди занесено його ім'я. Мені доводилось не раз зустрічатись з О. В. Гіталовим. І хочу сказати, що це людина справді державного розуму. Він заслужено користується величезним довірям і авторитетом. Ми раді з того, що саме така людина представлена у наш народний парламент.

Ми уважно слухали виступ Л. І. Брежнєва перед виборцями Бауманського і Сокольницького районів Москви і раділи успіхам Програми миру, яку здійснюють наша партія і уряд.

О. ЦИГУЛЬСЬКА, кандидат історичних наук, викладач кафедри історії КПРС і філософії Кіровоградського педінституту.

Радісний настрій у цих дівчат — робітниць Гайворонського промкомбінату. 16 червня вони вперше віддали свої голоси за кандидатів блоку комуністів і безпартійних. На фото (зліва направо): Надія УСАТЮК, Гетлана ЛІЩУК, Світлана ЛІСОВСЬКА та Олена ВЕЛИЧКО.

Фото В. ЗЕМНОРІЯ.

ВИСОКЕ ДОВІР'Я ВИПРАВДАЄМО

16 червня, разом з усіма радянськими людьми, ми вперше в житті виконали свій громадянський обов'язок — віддали свої голоси за тих, хто представлятиме наш народ у Верховній Раді СРСР. Але для нас нинішні вибори значенні не лише цим. Ми голосували за відомого на всю країну механізатора, хлібороба Олександра Васильовича Гіталова.

А ми, учні сільського професійно-технічного училища, називаємо себе спадкоємцями Гіталова. Через рік-два нам буде доручено складну, відповідальну і найпочеснішу справу — виробництво хліба.

Прочитавши і прослухавши по радіо виступ Генерального секретаря ЦК КПРС Леоніда Ілліча Брежнєва на зустрічі з виборцями Бауманського виборчого округу

м. Москви, проникаєшся невимовною гордістю за нашу Батьківщину, за наше майбутнє, за турботу партії і уряду про розквіт Вітчизни.

Хочеться сказати на весь голос, що почуття вдячності ми пронесемо завжди в своїх серцях. Зробимо все, аби бути гідними високого звання хлібороба.

Л. ЦАБЕВСЬКА, А. ЦАРЕНКО, М. ЛУК'ЯНЕНКО — учні Олександрійського сільського профтехучилища № 3.

РЕЙД «МК»

У БОБРИНЕЦЬКОМУ районі шлях рейдової почався з колгоспу імені Кірова, в соціалістичних збав язаних на 1974 р. якого було чітко сформульовано: працювати над закріпленням почесного звання «Колгосп високої культури землеробства»; підготувати всю збиральну техніку до 1 червня; з максимальною продуктивністю використовувати техніку під час жнив, провести обмолот ранніх зернових культур за 12 днів.

Спочатку хотілося зняти кращий зразок, до якого повинні прагнути всі господарства району, готуючись до жнив.

Ми відшукали його на комсомольсько-молодіжній тракторній бригаді № 2 того ж колгоспу імені Кірова, яку очолює комуніст Володимир Сендзюк.

Склад механізаторів тут справді бойовий, молодіжний. З тридцяти двох хліборобів половина комсомольців. Проте вік на майстерності має позитивний відбиток: всі чотири комбайнери тут — механізатори першого класу, серед них комсомолец Віктор Сендзюк. Десять трактористів — досвідчені механізатори першого класу, ще десять — другого. І хочеться обов'язково відзначити: тут впадала в очі надзвичайно товариська атмосфера взаємостосунків, панував діловий оптимізм, вчувалася впевненість кожного, кого довелось слухати, в тому, що жнива проведуть добре, як кажуть, на одному диханні.

Огляд зернозбиральних комбайнів підтвердив слова бригадира про професійну високі класності господарів цих машин. Останні виведені на лінійку готовності у повному технічному всеозброєнні. Готові до живної кампанії тракторні причепи, кукурудозбиральні комбайни, жатки, силосозбиральні комбайни.

Володимир Сендзюк розповідає про принципи створення механізованих ланок по вирощуванню просапних культур з мінімальними затратами ручної праці. В кожному випадку молодіжний склад очолює старший механізатор, наставник такий, як Василь Павлович Гайков. Є й молоді ланкові, з великим практичним досвідом. Один з них — груп-

О ДНАК, не всюди, навіть в рамках одного господарства, підготовку до жнив проводять на такому рівні. Рейдова детально оглянула хід і якість ремонту збиральної техніки на тракторних бригадах № 1 і № 3 колгоспу. Виявлені недоробки не можна пояснити нестачею запчастин. Тривожить ось що. Тут, у бригадах Г. О. Чемериса і В. П. Витяган-

тут якість ремонту. Деякі механізатори створювали видимість роботи, хоч на жодному із зернозбиральних комбайнів не було проведено ущільнення, проти втрат зерна. А все це — і очищення зернового чи колосового транспортера, і установка жатки, яка береться іржею в траві, і комплектування кожної машини пасами, ланцюгами — потребує старан-

ЛІНІЙКА ГОТОВНОСТІ БОБРИНЧАН

комсорі бригади Володимир Шафранський.

Молодь тут зустрічають тепло, старші знаходять час для підтримки, допомагають новачкам. Так, недарма працює Володимир Шафранський з молодим напарником Михайлом Васильєвим, поруч з ним той уміє швидко освоїти науку хліборобської ниви.

В бригаді Сендзюка приходять на практику учні з місцевої школи. До них тут праглядаються і найкращі вчителі, старших запрошують на живі заняттями комбайнерів. Десятьом, які навчалися в школі на курсах підготовки механізаторів, видали посвідчення трактористів третього класу. Іх перший напарник і вчитель в бригаді — Василь Павлович Гайков. Про необхідність такої «формування зовнішніх загонів» та груп помічників комбайнерів і проферів з числа студентів і учнів, що мають механізаторські спеціальності, організації ударних бригад та змішаних бригад елеваторів і вивезенні урожаю» наголошує ЦК ВЛКСМ в постанові про завдання комсомольської організації, «Комсомольського проєктора» по виконанню Постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про заходи по забезпеченню збирання врожаю і заготовленню сільськогосподарських продуктів у 1974 році».

Комсомольсько-молодіжний колектив після об'єднання двох колгоспів — імені Кірова та «Дружби», взяв шефство над тракторною бригадою сусідів, що стала четвертою у спільному господарстві.

ця працювали так, ніби до жнив залишався не місяць, а рік. Взяти організацію праці. На території тракторних станів відсутні верстати, стелажі. Зовнішній вигляд польових станів бригад лише поглиблює враження про безгосподарність. Подібна картина і в тракторній бригаді № 2 колгоспу імені ХХІ з'їзду КПРС. До ремонту зернозбиральних комбайнів тут приступили в другій половині травня. Пізніше нікуди. Гнітюче враження справляють тракторні причепи, які не «удостоїлись» навіть дотримання правил технічного огляду. Новоградівцям, які щороку відзначались в районі на жнивах доброю організацією праці й завзяттям, не до лиця байдуже ставлення до техніки. Адже саме в них виріс Григорій Назаренко, кавалер ордена Трудового Червоного Прапора, чие ім'я вишите на вимпелі «Кращому молодому жєнєру Кіровоградщини». Про добрі традиції забув, мабуть, головний інженер колгоспу П. О. Рижиков, якого ми не знайшли в той день. Він, ніби по іронії долі, був зайнятий перевіркою готовності техніки до жнив в іншому господарстві району.

Слабо контролюють і не перевіряють

ня й часу. Істина — в порівнянні. На тракторній бригаді Героя Соціалістичної Праці Семєна Онуфрійовича Голчарка колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС, де рейдова бригада побувала надвечір, можна (і треба б!) влаштувати повчальну екскурсію для спеціалістів та механізаторів інших господарств району. Стоїть бригада осторонь шляху біля Боєриці. Але проїхати повз неї, не звернувши увагу на рівній стрій у шеренгах сільськогосподарських машин, неможливо.

Семєн Онуфрійович показує зернозбиральні комбайни, які цікавили нас насамперед. Двигун одного з них чекав запчастин, іх, до речі, тільки-но підвезли, але це зовсім не похмарило приємного враження загальної картини. Бо знаднати один окремий вузол — справа кількох годин, після чого машина хоч зараз може вийти в поле. Головне — кожний пристрій, кожна деталь перевірені й справні. Навіть глибокий, кваліфікований аналіз машин не дозволив знайти неолоадки. Свіжими плямами полотна позначені місця можливих втрат зерна, тут все щільно припасовано. Всюди вкладено стільки старанності, що напис на кожному з комбайнів, — іх девіз: «Ані колоска на стерні, ані зернятка в соломі», — сприймається зрозуміло.

Рейдова бригада: М. ЖУК — інженер обласного управління сільськогосподарства, В. ДУЗЬ — старший інженер управління ремонту обласного об'єднання «Сільгосптехніка», А. ОМЕЛІН — зав. відділом комсомольських організацій обкому ЛКСМУ, А. НЕЧИТАЙЛО — спецкор «Молодого комуніара».

Так починається трудовий день на Сальківському цукрозаводі. Зранку на стєнді «Комсомольського проєктора» начальник штабу ударної комсомольської будови області Зоя САМБІР вивісила листівку дозорців і «Блискавку» (фото вишзу).

Збільшується населення Сальківського. Ідуть сюди за комсомольськими путівками юнаки і дівчата, з'являються корінні жителі. Оленка Вітюк — ровесниця ударної комсомольської будови. Дівчинка народилася в сім'ї комсомольців — економіста планового відділу Ніни і водія заводу Валєрія Вітюків.

На фото вгорі: молода мати Ніна ВІТЮК на прогулянці з донькою Оленкою.

Фото В. КОВПАКА.

ЯК СТАТИ ПОЕТОМ?

Коли піонери нашого табору імені Ю. О. Гагаріна дізнались, що в місто прибула група членів обласного літоб'єднання, відразу ж до них відбули гість, які запросили їх до нас в гості. І ось на літньому майданчику зібралася вся піонерська дружина. З великим задоволенням слухали піонери вірші Едуарда Ярушка, Олександра Швеця, Євгена Жєлєзнякова. Іх читали австрій. Володимир Бондаренко відповів на запитання піонерів. Діти цікавилися, чи кожен зміг би стати поетом, що потрібно знати, щоб вміти віршувати, скільки віршів можна написати за день?

В. ОРЕЛ, старший піонервожатий піонерського табору імені Ю. О. Гагаріна, м. Знам'янка.

КЛИЧЕ ТРЕТІЙ ТРУДОВИЙ

МАРШРУТАМИ СТУДЕНТСЬКИХ БУДІВЕЛЬНИХ ЗАГОНІВ-1974

Міне небагато часу і розпочнеться третій трудовий семєстр. Про те, яким він буде, розповідає у розмові з нашим кореспондентом М. Мікєль комісар обласного студентського будівельного загону Володимир ЖЕСАН.

— Володя, кілька сів про підсумки минулорічного трудового семєстру?

— У 1973 році обласний студентський будівельний загін нараховує 520 осіб. Ним було виконано будівельно-монтажних робіт на суму більше одного мільйона карбованців, виробнича програма становить 112 процентів.

Добру славу завоювали лієля себе бійці загонів «Дружний» та «Алмаз» машинобудівного технікуму та інституту сільськогосподарського машинобудування. «Алмаз» працює в Тюмені, а «Дружний» — на спорудженні тваринницького комплексу в сєді Злини Малонісєльського району.

Студенти прочитали понад 50 лекцій, проєсан 60 рейдів «Комсомольського проєктора». Щоденно розповідали про життя загону «Блискавка».

— Який вигляд матиме карта студентських маршрутів північного літа?

— Перш за все, потрібно назвати Тюмень і Крим. Туди відбуде 150 студентів з педагогічного та інституту сільськогосподарського машинобудування. Тринадцять загонів працюватимуть на зведенні шкіл, клубів, тваринницьких комплексів у колгоспах і радгоспах області. Ім належить освоїти 850 тисяч карбованців капіталовкладєня.

— Що характерно для підготовки північного третього трудового?

— Освоєння «літніх» професій бійцями будівельних загонів проводиться на базі усього

комбінату «Кіровоградважбуд» по сімдесятигодинній програмі. Так до трудового семєстру підготувались 210 осіб.

Велика увага придєляється тому, щоб навчити бійців і бригадирів технології ведєння будівельно-монтажних робіт. Майстрами направлено кращих учнів старших курсів Кіровоградського будівельного технікуму. Для них прочитано курс лекцій і проведено ряд практичних занять по технології ведєння будівельно-монтажних робіт. Всі бійці здали екзамєни по техніці безпеки. Мінімальний зв'язок з тими організаціями, в розпорядженні котрих прибудуть студенти. В загоні створєно лекторські групи, агіткульбригади.

— Яким буде зв'язок студентських будівельних загонів з місцевою молоддю?

— Під час робіт вони підтримують найтісний контакт з комсомольськими організаціями за місцем дислокації. Разом проводять комсомольські і тематичні збори, вечори відпочинку, зустрічі, концерти художньої самодїяльності перед трудівниками полів і заводів, диспути, спортивні змагання.

— Чи є в області будівельні загони, де поруч зі студентами працюють підлітки? Як це впливає на них?

— Коли дітям доручають «дорослі» справи, і вони живуть та працюють поруч зі старшими това-

ришами, то швидше розуміють почуття відповідальності, стають серйознішими. Щорічно в складі студентських загонів виєдять, так звані, важковиконувані хлопчики. Безпосередньо на місцях роботи при загоні організуються піонерські табори-спутники, в котрих відпочивають і працюють піонери з місцевих шкіл.

— Що намітали бійці загонів по будівництву сільських шкіл?

— Обласним студентським будівельним загонем постійно проводиться робота по виконанню постанови ЦК ВЛКСМ «Про завдання комсомольських організацій по дальшому розвитку руху «Комсомол — сільський школі». В 1973 році загін «Юність» Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування вів будівництво Богданівської восьмирічної школи на 424 місця. Бійцями студентських загонів було відремонтовано і підготовлено до нового навчального року всім сільських шкіл, обладнано одинадцять дитячих спортивних майданчиків.

У цьому році плануємо побудувати одну школу і відремонтувати — 10.

Праця студентів високо оцінена партією і урядом. Приємно згадати, що Указом Президії Верховної Ради СРСР кращі з кращих бійців студентських будівельних загонів нагороджені ордєнами і медалями СРСР.

Щасливого вам початку, бійці третього трудового!

ГОСТІ — У МАТЕРІ СЕРГІЯ РИБАКА

ПЛАНЮЧИ роботу по військово-патріотичному вихованню учнів, ми завжди вибираємо діючі форми впливу на своїх вихованців. Кожен захід повинен чимось захопити юнаків і дівчат, викликати незабутні враження.

З ініціативи комсомольської організації в школі створено клуб «Шляхами слави батьків». Активісти клубу провели, наприклад, вечір бойової слави «Мій батько носив Зірку Червону». Тут була розповідь про гвардійські «катуші» пам'ятник воїновизволителю в Берліні, звучала пісня «На безіменній висоті».

Іншого разу учні познайомилися в бойових і трудових справах колісних фронтівників, які щиро працюють в школі-інтернаті. Їх імена занесені на шкільний стенд «Вони захищали Батьківщину».

Готуючись до вечора, учні вивчили альбом «В. І. Ленін і Збір-

ні Сили СРСР», «Нам потрібний мир», «Партизани Кіровоградщини», «Вони звільняли наш район». Ці матеріали є чудовими початковими посібниками для проведення поза-класної роботи.

Цікаві заходи ми провели до 30-річчя звільнення Кіровоградщини і Бобринецького району від німецько-фашистських загарбників. Влаштували конференцію, на якій заслухали доповіді «Великий подвиг радянського народу», «В боях за Кіровоградщину». Виступив колісний начальник штабу 93-ї стрілецької дивізії полковник запасу І. І. Алісиченко.

Велика робота по військово-патріотичному вихованню проводиться на уроках літератури вчителями К. І. Семесько, Г. С. Тищенко, Н. С. Данилюк, П. П. Гієвським. Героїка війни і трудових буднів — основний зміст творів наших юних літературів. Вони пишуть про Олексія Марес'єва, Василя Тьаркіна, Зою Космодем'янську, Олега Ко-

шового, Василя Порика, про своїх земляків.

Обговорили ми і телефільм «Як гартувалася сталь». Потім завітали до нас Герой Радянського Союзу Г. В. Балицький. Він розповів про героїчні справи партизан. Після цього відбулась розмова про його книгу «Битва вночі».

Популярні в нас походи «Шляхами слави батьків». Учні побували в родині підпільника Сергія Рибачка, якого закатували фашисти під час окупації, зустрілися з його матір'ю, вручили їй подарунок.

Під керівництвом вчителя фізичного виховання П. С. Волошинова проведено спортивну гру «Зіршля».

Г. БЕЗВУШКО,
директор Бобринецької школи-інтернату.

КІРОВОГРАД. ПЛОЩА ІМЕНІ С. М. КІРОВА.

Фото І. РУБІНА.

Гастролі башкирських митців

НАРІВНІ З МАЙСТРАМИ

В Кіровограді гастроліє республіканський російський драматичний театр міста Уфи. Митці з Башкирії привезли глядачам нашого обласного центру змістовий, цікавий репертуар, де злого входять класичні твори видатних майстрів світової драматургії, сучасних авторів.

Наш кореспондент А. Печенга зустрівся з директором театру Л. В. ЛЕВИТИНІМ та головним режисером театру Г. Г. ГІЛЯЗЄВИМ, і вони розповіли про молодих акторів своєї колективу.

— Леоніде Васильовичу, нам відомо, що провідні ролі в багатьох спектаклях виконують молоді актори...

— Так, так, підтверджуючи вашу думку, зроблю наголос — наші здібні молоді артисти справді виходять на сцену нарівні з досвідченими майстрами, які свого часу віддавали глядачам натхнення і молодечий запал, а нині чарують зал глибоким, виразним втіленням у своїх героях кращих людських почуттів і вчинків. Останнє, до речі, приходить до актора тільки завдяки напруженій праці, творчому й вимогливому ставленню до кожної ролі — і головної, і епізодичної.

Молодим, без сумніву, є в кого почититися виконавській майстерності. У нас чимало таких, як заслужений артист БАРСР Лев Бенін, який присвятив своє життя театрові понад двадцять років тому. Він зіграв багато ролей, і, голownie, в кожну з них вніс своєрідність, позначаючи влас-

ний акторський талант самобутністю.

— То все ж — як знаходить така гра продовження?..

— Серед молодих акторів? Бачте, захопився трохи, повертаюсь до початку розмови. Ось поруч сидять Світлана Акімова і Валерій Терент'єв — Неркес і Тимірхан з романтичної легенди І. Юмагулова «Вигнанна».

Відомо ж, що глядач — наш суддя. І от коли, піби виходили за межі рамки, герой осідає часточкою благотворного впливу в душі кожного глядача — то вже перемога. Саме такі життя відтворюють на сцені молоді актори. І Любов Новоселова і Володимир Савельєв, які недавно прийшли в театр, і випускники нашого Уфимського інституту мистецтв Наталка Леонова і Борис Маріонов зайняті в гастроліях серйозним творенням образів своїх персонажів. Не применшуючи їх заслуг, я підкреслюю би, що вони завжди знаходять підтримку старших друзів не лише в скрутних моментах репетицій. Друзів — і педагогів, бо частинка творчих акторів старшого покоління — викладачі

Уфимського інституту мистецтв. Ось наш головний режисер завідує кафедрою режисури і акторської майстерності у вузі.

— Прощу, Габдулло Габдурахмановичу, ви допоможете з'ясувати, до яких п'єс видиміший потяг молодих акторів — героїв нашого часу чи класичних персонажів?

— Хай це не буде новою, але всеодно скажу просто — до хороших п'єс. Це стало вимогою часу. Глядач завжди хоче знайти на сцені якоюсь мірою відповідь на власне наболіле питання, осягнути те, що бентежить його в житті. Сучасні автори порушують ці проблеми, віднаходять актуальність для глядачів. Тож лише вимогливий підхід до твору творів — і класичних кращих зразків, і сучасних, кваліфікована постановка спектаклів дають змогу задовольнити їхні запити. До цього прагне весь творчий колектив театру.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИЙ технікум містився у приміщенні колишнього реального училища, показної кам'яниці поряд з манежем, недалеко від стрункового ансамблю юнкерських казарм. Славнозвісна свого часу повітова кузня кадрів дуже постраждала під час революції і в наступні бурхливі роки. Петлюрівці, денікінці, махновці та зальотні австрійки поперемінно використовували приміщення училища, як не під казарми, то під свої тимчасові опорні штаби. Доки всіх їх не виколупали звідти доблесні полки Червоної гвардії. Лункі коридори були ще й досі захищені бетоном, цеглою, склом, по закутках валялися шматки дорогоцінного караськового мармуру — чи не з оксів була старогрецьких філософів? — високі вікна зяяли рваними шибками, авосени і взимку їх затикали ганчір'ям, а то й просто віхтями соломи. Однак висидіти дозго в приміщенні, яке не опалювалося, було неможливо, коцніли пальці і їх доводилося поперемінно масажувати, аби втримати ручку. Гострі протяги вибивали з ладу і студентів і викладачів. Так несподівано простудився і помер учитель італійської Марінеллі.

В інтернаті, де разом з іншими учнями оселився Феодосій, з кожного закутка вибирали нужду і невлаштованість. Спали прямо на підлозі — не вистачало ліжок. Замість електролампочок — денне-де більмасто кіпаліа копилки. Слово «стипендія» звучало солодко, але, здавалося, нереальною перспективою. Аби хоч якось підтримати голодаючих ентузіастів науки, у місті організували двотижневик допомоги пролетарському студентству. В дію вступила нова програма. Були вилучені такі дисципліни, як електротехніка, економічна географія, механіка, теплотехніка. Зате більше годин виділялося на спеціальні предмети — особливо на польоводство і на практичні заняття. Молодій державі кочче потрібні були свої спеціалісти. Справжнім триумфом для адміністрації технікуму стала церемонія першого випуску червоних агрономів. Було їх усього шестеро. Захист дипломних робіт відбувався публічно. На урочистому засіданні вченої ради.

Тематично ті роботи були цілком заземлені, спрямовані на вирішення практичних завдань: «Кукуруза в Єлисаветградському повіті і її розведення», «Організація колгоспної пасіки» тощо.

То був час великих сподівань: замаленькі старі традиції, утверджувалися нові форми господарювання. Агрономам у тих зрушеннях належало зіграти не останню роль. З метою орієнтації на високу культуру землеробства потрібні були показові поля. Сільськогосподарських шкіл у повіті не вистачало. Агрономи мусили стати віднині не тільки практиками, а проагандистами.

«Ми, — мовилося в статті місцевої газети, — з величезним задоволенням відзначаємо випуск 21 червоного агронома.

Ми надаємо великого значення випусковій червоних агрономів тому, що вони є вихідцями із нової червоної школи, вихованцями червоної держави, зв'язані з нею одним поривом — відновити багатомільйонне мужицьке господарство. За ними прийде це сильніша і численніша рать білців сільськогосподарського фронту. Нехай наша чорноземна Україна, багата своїми ґрунтами, прийме в свою ґрупу свіжий струмінь організаторів сільського господарства на нових началах. Червоні

• Володимир Базилевський

документальна повість

агрономи зуміють визнати з села допотопні способи обробки землі.

У роки навчання Тодось жадібно придивлявся до всього, що відбувалося докола нього, як губка, всотував нові враження. Часом вони переповнювали його, перехлюпували через край: то була компенсація за голодний шлунок. Відчай і безмежний оптимізм сплітались інколи у тугий клубок людських долі і розплутувати його було надто важко. Кожен день приносив щось нове і закреслював учорашнє. Багди Тютюнника, Марусі, Григор'єва і дрібніших грабіжників та шкуродерів, як хвилі прибою, накочувалися на Єлисаветград.

По місту ходили певні слухи, фантастика витіснялася цілком конкретною подією: «ударом в лоб з флангу червоної кавалеристки порубали 20 махновців, збили банду і протягом 4 годин переслідували її, нарешті притиснули її до ріки Інгул і добили остаточно». Місто було в траурі у зв'язку з загибеллю свого улюбленця, білшовика І. Компашія. То був час становлення великих характерів. Місцеві «Ізвестія» виходили на фантастичному напері, з одного боку реклама фірми «Тютюн-Табак», а з іншого — текст. Формат і колір також міннялися в залежності від того, який папір вдавалося роздобути: неймовірної ширини простірда приходили на зміну куцям аркушкам.

Місто аж кишло гастролерами: столичними знаменитостями і шарлатанами від мистецтва. Афіші кричали: «Надрозкішна програма! Геніальне створіння, потрясаючий феномен, неймовірне явище природи, чудо-дитя 7 років. Після такого сеансу виступатиме Маня Умницька, яка відгадуватиме ваші думки».

Пролетарське студентство прагнуло нового мистецтва, такого ж буремного і категоричного, як сама епоха. Значний успіх мали концерти відомого польського композитора і піаніста, жителя Єлисаветграда Кароля Шимановського.

Гетьманцю подобався театр. В технікумі організувався самодіяльний драмгурток. В його репертуарі були водевілі, сценки, класичні п'єси української драматургії. Місто славилось своїми театральними традиціями. Тут свого часу утверджувалися нові принципи національного театру.

С. АКИМОВА (НЕРКЕС) І ЗАСЛУЖЕНИЙ АРТИСТ БАРСР Л. БЕНІН (Л. СЕГУЛ) У ВИСТАВІ «ВИГНАНА».

Фото В. КОВПАКА.

(Продовження. Початок в газетках за 11, 13, 15 та 18 червня).

(Далі буде).

ПІСНЯ БІЛЯ ГНІЗДА

ЧЕРВЕНЬ — перший місяць календарного літа. Погодознавці початком літа вважають час, коли середня добова температура підвищиться вище десяти градусів. Фенологи кажуть, що літо слід рахувати з моменту, коли квітнуть малина, татарський клен, шипшина, коли дозрівають крилатки в'язу. Білим цвітом вкриває калина. Вона завжди милує око і зачаровує своїми запашистими квітами. Любить народ цю рослину. Про калину складено багато легенд, казок, пісень. Калину народ оспівував, як символ дівочої вроди і долі. І хоча цю рослину знають майже всі, та небагатьом відомо, що у калини великі яскраві білі квіти безплідні і служать тільки для «реклами», привертаючи увагу комах. Грона яскраво-кумачевих ягід дають дрібні непомітні квіточки, на які люди не звертають уваги.

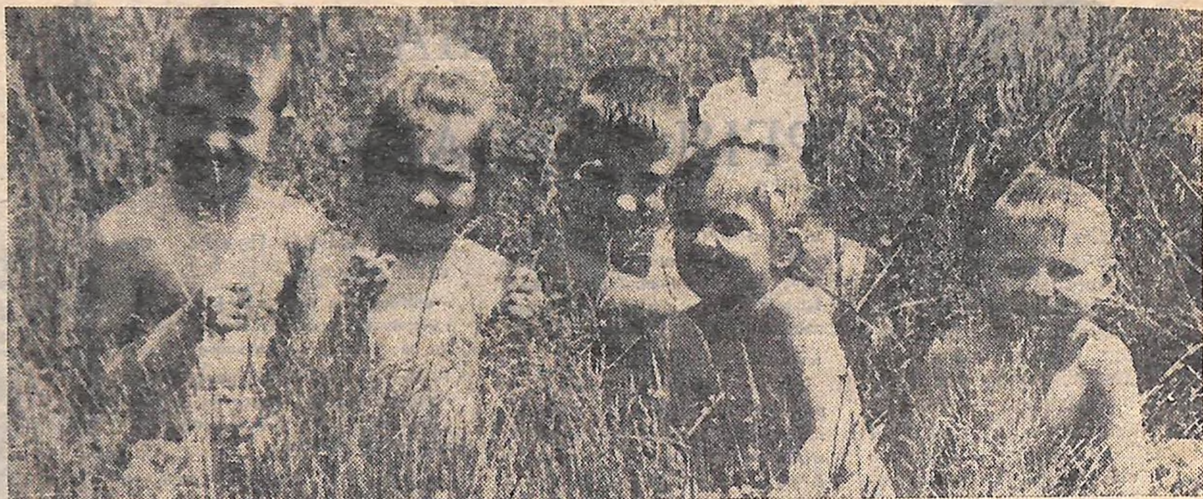
Влітку все квітне, зелене, росте. Недарма в народі кажуть: «Прийде літо — все розмаїтє». А скільки квітів в лісах та на луках! Повітря нагрівається на цілющих травах: можна пізнати черевич і кеняцію, деревій і ромашку, лісові сушіці і безліч інших, тільки природі відомих запахів. В цей час вже можна направити на зграйку лисичок, чи оленчик, покласти в кошик підберезника чи масляцю. Під кінець червня з'являються зелені-коричневі мохоники та різнобарвні, цемові квіти, сирожки. Бувають роки, що ці білі гриби наростають рясно цієї пори.

З давніх давен люди вирощують на полях жито, пшеницю та інші зернові культурні рослини. Цікаво, що турбуючись про майбутній врожай, народ склав багато прислів'їв, приказок, в які вкладає золоті зерна народної мудрості. Ось деякі з цих деревоточіних зернят: «Казав овес: сій мене в болото — буду я зелотом. Казав ячмінь: жий мене в гриз, то буду я князь. Гречка каже: а мене хоч в золу, аби в пору». Скільки мудрості, спостережливості в цих невеличких прислів'ях!

А в тварин червень — місяць турбот. І хоч від світання до смеркання ще можна почути різноманітний хор пернатих, та це самі співають пісню своїм обранкам. А останні давно вже висиджують яйця, з яких невдовзі з'являться маленькі пташенята. Тоді не буде часу співати: треба нагодувати все велике сімейство. Малому строкотому дятлу, наприклад, для цього треба зібрати за день більше тисячі гусениць та личинок. А синиця у період виходування пташенят підлітає з кормом до гнізда 450 разів за день, шпак — близько 200 разів. Гом не дивно, що пернаті виявляються одними із санітарів наших садів, лісів та парків.

Червень оголошено місяцем тиші в лісах та мисливських угіддях. Це дає змогу зберегти корисних диких звірів та птахів, забезпечити необхідні умови для їх розмноження.

М. ЛИТВИНОВ.

ЦЕП СОЛЯЧНИЙ СВІТ ДІТИНСТВА. На околиці Кіровограда.

Фото А. БУДУЛАТЬЄВА.

21 ГТЯМНІЦЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Ранкова гімнастика. 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. Для школярів. «І строкі образи рождають...». Переможці конкурсу школярів - читців виконують твори О. С. Пушкіна. (М). 10.15 — «Радянський характер». Теленарис. (М). 10.45 — Концерт. (М). 11.15 — Новини. (К). 11.30 — Художній фільм «Покоління переможців». (К). 15.30 — Кольорове телебачення. «Природа і людина». (М). 16.00 — «Три зустрічі». Концерт-нарис. (М). 16.45 — «Фільм — дітям». «Син полку». Художній фільм. (М). 18.00 — «День за днем». (Кіровоград). 18.15 — Кольорове телебачення. Для дітей. «У кожному малюнку — сонце». (М). 18.30 — «Особливий район Китаю». Передача. (М). 19.00 — Шоденник У Міжнародного конкурсу імені П. І. Чайковського. (М). 19.30 — Спортивна програма. (К). 21.15

— Програма «Час». (М). 21.45 — Кольорове телебачення. «Запрошує концертна студія в Останкіно». (М). 23.25 — Новини. (М).
ДРУГА ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Ранкова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. Для школярів. «І строкі образи рождають...». Переможці конкурсу школярів - читців виконують твори О. С. Пушкіна. (М). 10.15 — «Радянський характер». Теленарис. (М). 11.15 — Новини. (К). 11.30 — Художній фільм «Покоління переможців». (К). 17.00 — «Український буржуазний націоналізм і сіонізм на службі антикомунізму». Передача третього. (К). 17.30 — «Село і його майбутнє». (Харків). 18.00 — Реклама, оголошення. (К). 18.30 — Концерт фортепіанної музики. (К). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — Кубок СРСР з футболу. Одна четверта фіналу. (М). 21.15 — Програма «Час». (М). 21.45 — Кіпокомедія «Приходьте завтра». (К). 23.20 — Спортивна програма. По закінченні — «На ланах республіки». Вечірні новини. (К).

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

КІРОВОГРАДСЬКЕ ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 4

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

на 1974—1975 навчальний рік

для навчання з таких спеціальностей:

шевці-мотористи — строк навчання 1 рік; кравець верхнього одягу (2 роки); закрійник верхнього одягу (3 роки); в'язальниця панчишно-шкарпеткового виробництва (1—2 роки); перукарі широкого профілю (1,5 року); шевці (3 роки).

В училищі приймаються юнаки і дівчата віком 14,5—20 років, з освітою за 8—10 класів.

Учням виплачується стипендія: в розмірі 18 карбованців — вступникам з восьмичасовою освітою, з середньою освітою — 30 карбо-

ванців, відмінникам навчання — на 25 процентів вище. Під час проходження виробничої практики доплачується до стипендії 33 проценти від заробленої суми.

Прийом учнів на строк навчання 1 рік, для роботи після закінчення училища на Кіровоградській швейній фабриці, фабриці «Україна», Дніпропетровській фабриці ім. Володарського, проводиться без направлень чи за направленнями фабрик.

Прийом учнів на строк навчання 2 роки і більше, для роботи після закінчення училища на фаб-

риці «Індиошнів», в райпобут (міськпобут) комбінатах області проводиться із міської і сільської молоді за направленнями цих підприємств.

Училище гуртожитком не забезпечує.

Початок занять 1 вересня 1974 року.

Вступники повинні подати такі документи: записку на ім'я директора, направлення на навчання, паспорт або свідоцтво про народження подаються особисто, атестат (свідоцтво) про освіту в оригіналі, довідку з місця проживання, характеристику з школи чи підприємства, 4 фотокартки розміром 3x4, медичну довідку.

Адреса училища: м. Кіровоград, вул. Гоголя, 79.

ПРИЙМАЛЬНА КОМІСІЯ.

Одеське міське професійно-технічне училище № 2

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

на денне відділення на 1974—1975 навчальний рік юнаків і дівчат віком 15—17 років і демобілізованих воїнів із лав Радянської Армії, що мають освіту за 8 класів середньої школи.

Строк навчання 1—2 роки.

На денне відділення приймаються на спеціальності: токарі по металу; слюсарі-ремонтники; слюсарі механоскладальних робіт; слюсарі-сантехніки; слюсарі-трубоукладачі; токарі; слюсарі-електромонтажники; електрогазозварювальники — строк навчання — 2 роки; ковалі ручного кування; формувальники ручного формування — строк навчання — 1 рік.

Для вступу необхідно подати такі документи: записку, автобіографію, свідоцтво про народження (оригінал), атестат чи свідоцтво про освіту (оригінал), довідку з місця проживання, чотири фотокартки (3x4), довідку з місця роботи батьків, характеристику з школи.

Паспорт пред'являється особисто по прибутті до училища.

Учні забезпечуються безкоштовним харчуванням, а також робочим і вихідним обмундированням. Учні груп формування ручного формування і ковалів ручного кування забезпечуються оплатою за житло в розмірі 15 крб. на місяць. Строк навчання в училищі зараховується в безперервний трудовий стаж і заноситься в трудову книжку.

В період проходження виробничої практики учні одержують у вигляді заробітної плати 33 проценти від суми місячного заробітку.

В училищі є добре обладнані навчальні кабінети, лабораторії, майстерні, клуб, бібліотека, спортивний зал.

Учні мають можливість поєднувати навчання в училищі з навчанням у школі робітничої молоді.

Особи, які закінчили училище на відмінно, мають право після училища поступати до середнього і вищого загальношкільного навчального закладу без стажу обов'язкової роботи після закінчення училища. Вступні іспити в училищі не проводяться.

Прийом заяв і видача довідок проводиться з 9.00 до 16.00 в приймальній комісії.

Адреса училища: м. Одеса, вул. Б. Хмельницького, 65. Телефон № 22-67-35. Трамваї №№ 4, 11, 12, 21, тролейбуси №№ 3, 14.

ДИРЕКЦІЯ.

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКА СЕРЕДНЯ ШКОЛА-ІНТЕРНАТ

ПРОВОДИТЬ НАБІР УЧНІВ

на 1974—1975 навчальний рік до 1—10 класів.

При вступі необхідно подати такі документи:

Заяву на ім'я директора, заяву на ім'я директора, свідоцтво про народження (оригінал), довідку з місця проживання, довідку з місця роботи батьків, медичну довідку про стан здоров'я, довідку про епідоточення, особову справу учня.

Навчання ведеться українською мовою, з іноземних мов вивчаються англійська та німецька мови. В 9—10 класах введено виробниче навчання по спеціальності: для дівчат — машинопис — стенографія, для хлопців — автографія справа.

При школі працює філія Олександрійської музичної школи.

Школа розташована в селищі Пантаївка і має зручне залізничне та автобусне сполучення з усіма містами та районами області.

Прийом документів щоденно з 8 до 16 годни, крім вівделі.

За довідками звертатись в канцелярію школи-інтернату: м. Олександрія, селище Пантаївка.

ДИРЕКЦІЯ.

ІВАНО-ФРАНКІВСЬКИЙ ІНСТИТУТ НАФТИ І ГАЗУ

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ СТУДЕНТІВ

на перший курс 1974—1975 навчального року

на навчання з відривом від виробництва по спеціальностях:

ГАЗОНАФТОПРОМИСЛОВИЙ ФАКУЛЬТЕТ: Технологія і комплексна механізація нафтових і газових родовищ.

Буріння нафтових і газових свердловин.

Проектування і експлуатація газонафтопроводів, газозосовищ і нафтобаз.

Спорудження газонафтопроводів, газозосовищ і нафтобаз.

ГЕОЛОГОРОЗВІДУВАЛЬНИЙ ФАКУЛЬТЕТ: Геологія і розвідка нафтових і газових родовищ.

Геофізичні методи пошуків і розвідки родовищ корисних копалин.

МЕХАНІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ:

Технологія машинобудування, металорізальні верстати і інструменти.

Машини і обладнання нафтових і газових промислів.

ФАКУЛЬТЕТ АВТОМАТИЗАЦІЇ І ЕКОНОМІКИ:

Автоматизація і комплексна механізація хіміко-технологічних процесів (спеціалізація-автоматизація) і комплексна механізація процесів нафтопереробної і газової промисловості).

Електрифікація і автоматизація гірничих робіт (спеціалізація — електрифікація і автоматизація добутку, транспортування і зберігання нафти і газу).

Електропостачання промислових підприємств міст і сільського господарства.

Прийом заяв з 20 червня по 31 липня 1974 року.

Вступні іспити проводяться з 1 серпня по 20 серпня 1974 року.

Заява про прийом подається на ім'я ректора вищого навчального закладу за єдиною формою. До заяви додаються: документ про середню освіту (в оригіналі); характеристика для вступу в інститут, видана з останнього місяця роботи адміністрацією, комсомольськими, профспілковими та іншими громадськими організаціями; медична довідка (форма № 286); чотири фотокартки (без головної убора) розміром 3x4 см.

ПРИМІТКА: а) особи, які мають стаж практичної роботи, представляють виписку з трудової книжки, завірену адміністрацією;

б) абитуриенти, які поступають в наступні роки після закінчення середнього загальношкільного навчального закладу, як правило, повинні мати стаж практичної роботи не менше 6 місяців за кожний рік, коли вони не вчилися.

Документи необхідно здавати в приймальну комісію або надіслати цінним листом. Вступні іспити проводяться з таких дисциплін: математика (письмово і усно), фізика (усно), українська або російська мова і література (вір).

Особи, які закінчили середню школу з золотою (срібною) медаллю, або середній спеціальний заклад і середнє профтехучилище з дипломом з відзнакою, здають тільки один екзамєн з профільної дисципліни і при одержанні оцінки «відмінно» звільняються від дальшої здачі вступних іспитів. Профільною дисципліною в математиці (письмово).

З усіх питань прийому до інституту звертатись до приймальної комісії на адресу: 284021, м. Івано-Франківськ, вул. Леніна, 28, телефон: 2-34-73.

РЕКТОРАТ.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-33, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.

КІЇВСЬКИЙ ЕЛЕКТРОМЕХАНІЧНИЙ ТЕХНІКУМ ЗАЛІЗНИЧНОГО ТРАНСПОРТУ ІМЕНІ М. ОСТРОВСЬКОГО

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

НА 1974—1975 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

На денне відділення по спеціальностях:

Енергопостачання і енергетичне господарство залізничного транспорту (на базі 8 класів); електротягове господарство залізниць, автоматика і телемеханіка на залізничному транспорті, провідний зв'язок на транспорті; радіозв'язок на залізничному транспорті (на базі 8 і 10 класів).

На заочне відділення по всіх зазначених спеціальностях (на базі 8 і 10 класів).

Умови прийому загальні.

Учні забезпечуються гуртожитком.

Адреса технікуму: 252037, Київ, 37, Воздухофлотський проспект, 35. Телефон 76-62-41.

Ухати тролейбусами №№ 8, 9, автобусами №№ 3, 4, 33, 69, 71 до зупинки «Провесцення».

ДИРЕКЦІЯ.